

Č. 3234.

Administrativní řízení (Slovensko): * Ministr s plnou mocí pro správu Slovenska ve věci, k jejímuž meritornímu rozhodnutí není příslušným, jest povinen v případě, že se ho strana dovolala následkem nesprávného poučení nižší instancí, učiniti opatření, aby vada ta byla odstraněna.

(Nález ze dne 12. února 1924 č. 22.674/23).

V ě c: Ladislav N. v L. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o zaopatřovací požitky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Když st-lova žádost o převzetí do státní služby při pol. správě na Slovensku byla opětovně odmítnuta a nařízeno přeložiti ho do výslužby, rozhodl správní výbor tekovské župy výrokem z 5. prosince 1922, doručeným st-li dne 17. prosince 1922, že dává ho do výslužby podle statutu pensijního notářského ústavu a vyměřil mu požitky podle téhož statutu.

O tom vyrozuměn byl st-l s tím, že rozhodnutí to stane se pravoplatným až po schválení min. pro správu Slov., jemuž bylo současně předloženo za účelem schválení toho po rozumu nař. č. 19.548/22 pres.

Výměrem z 27. prosince 1922 župan tekovské župy odvolává se na ono usnesení správního župního výboru poukázal státní berní úřad v Levicích, aby st-li vyplácel přiznanou mu pensi počínajíc dnem 1. února 1922.

Z obou těchto výroků podal st-l odvolání, jež žal. úřad zamítl rozhodnutím nyní v odpor vzatým pro svou nekompetenci.

O stížnosti do výroku toho podané uvážil nss takto:

Podle § 5 zák. o ss je soud ten povolán zakročiti teprve tehdy, když věc vyřešena byla správní cestou, tudíž pořadem přípustných instancí správních, při čemž podle § 14 téhož zák. je další podmínkou činnosti soudu toho, aby stížnost podána byla do 60 dnů ode dne, kdy napadnuté rozhodnutí neb opatření úřadu bylo st-li doručeno.

V daném případě jde o stanovení zaopatřovacích požitků obecního notáře, tudíž o záležitost, v níž podle § 27. zák. čl. XXVI. z roku 1896 přípustna je stížnost k ss již proti výroku župního správního výboru, a je tedy výrokem tohoto úřadu považovati věc za vyřešenou správní cestou; nebylo by zde tedy po rozumu § 5 překážky, aby nss o stížnosti do výroku toho podané jednal, kdyby splněna byla také podmínka druhá, totiž včasné podání stížnosti. V tomto směru je však ze správních spisů patrné, že výrok správního výboru doručen byl st-li dne 17. prosince 1922. Byla tedy stížnost teprve dne 18. srpna 1923 na poštu daná patrně opožděna a tím nss-u zabráněno, aby na jejím základě přistoupil k přezkoumání zákonitosti výroku župního správního výboru.

Jak ze správních spisů patrné, zaviněno bylo toto opoždění tím, že st-l použil dříve ještě jiného právního prostředku, totiž odvolání k žal. úřadu, byv k tomuto kroku sveden dodatkem připojeným k onomu výroku, že stane se pravoplatným až po schválení žal. úřadem.

Dodatek ten mohl uvést, a jak patrně také skutečně uvedl st-le v omyl stran právě povahy výroku toho, jako k o n e č n é h o vyřešení sporné záležitosti, ať již v ten způsob, že vyslovena tím byla kompetence min. jako další instance, již jest se věci tou zabývati, ať pouze, že tím byla onomu výroku dána povaha pouhého předběžného opatření, jež teprve přistoupením zmíněného úřadu stane se konečným vyřešením otázky, o niž šlo.

Byl tedy výrok župního správního výboru co do své formy stížen podstatnou vadou, nepodáváje straně dostatečného základu pro posouzení otázky, zda jde o výrok poslední přípustné instance správní, případně její výrok konečný, čímž stíženo bylo straně zaujmouti k němu správné procesní stanovisko stran právních prostředků, jež by jí proti výroku tomu byly po ruce.

Zamítl-li žal. úřad svým výrokem odvolání jako nepřípustné, hledě k výslovnému ustanovení § 27 cit. zák. čl. XXVI., podle něhož přípustný pořad řádných instancí správních končil v pensijních otázkách obecních notářů u správního župního výboru, neshledáváje patrně v interním opatření, jímž si vyhradil vliv na úpravu otázek těch, dostatečného podkladu pro založení své kompetence, odpovídá jeho výrok zák.

Žal. úřadu však, jakožto ústřednímu orgánu polit. správy na Slovensku náleželo, byť i ve věci samé k rozhodování příslušný nebyl, aby u příležitosti odvolání v daném případě k němu podaného opatřil, aby svrchu zmíněný vadný postup župního správního výboru, jímž právě byl dán neprávem podnět k použití nepřípustného právního prostředku, byl napraven, aby tím straně zachována byla možnost použití stížnosti k nss-u, promeškané následkem oné vady výroku, proti němuž by směřovala. Neučinil-li tak, zůstal jeho výrok v tomto podstatném bodu neúplný, pročež bylo jej zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 3235.

Z á v o d n í v ý b o r y: * Nárok menšiny na místopředsedu závodního výboru podle § 10 odst. 5 zák. o závodních výborech musí býti uplatněn dříve než se přikročí k volbě místopředsedy.

A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í: Nesprávné označení podání (žaloba místo stížnost) neopravňuje správní úřad k odmítnutí jeho, pokud z obsahu podání jeho procesní povaha jest zřejma.

(Nález ze dne 12. února 1924 č. 2376.)

V ě c: Adolf K. a spol. v B. (adv. Dr. Frt. Polák ze Střešovic) proti rozhodčí komisi pro okres politické správy Frýštátské v Bohumíně o volbu místopředsedy závodního výboru.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Josef D. a Petr V., zaměstnanci rafinerie minerálních olejů v Bohumíně-nádraží podali rozhočí komisi dle zák. o závodních výborech stížnost, ve které se domáhali toho, aby volba Josefa K. za místopředsedu závodního výboru ve zmíněné rafinerii prohlášena byla